

H. an. MED. — b) *Maus* (vgl. गिरिका) RĀMĀN. zu AK. im ÇKDr. — 3) adj. *ehrwürdig* H. an. MED. Sch. zu R. 4, 37, 2. — Oesters' ist von dem *grossen Gewichte der Berge* die Rede, so dass man geneigt sein möchte गिरि (vgl. *gairi* im Zend und *roga*) auch etym. mit गुरु (vgl. गुरीयम्, गरिष्ठ, गरिमन्) zusammenzustellen.

गिरिक (von गिरि) 1) m. a) *Bergbewohner* (?), erscheint neben किण्डुक, वृत्त, शिव, पुद्गल u. s. w. unter den Beinamen Çiva's MBu. 12, 10414. — b) *Spielball* (vgl. गिरि, गिरियक) H. 688, Sch. — c) N. pr. eines Nāgarāga Vjutr. 84. SCHIFFNER, Lebensb. 256 (26). 272 (42). — d) N. pr. eines am Fusse eines Berges wohnenden Webers Buan. Intr. 365. Führt wegen seiner *Leidenschaftlichkeit* auch den Namen चण्डगिरिक ebend. — 2) f. श्या a) *Maus* AK. 2, 5, 12. H. 1301. — b) N. pr. der Gemahlin Vasu's, einer Tochter des Berges Kolāhala und des Flusses Çaktimati, MBu. 1, 2371. HARIV. 1805.

गिरिकच्छप (गिरि + कच्छप) m. *eine best. in Gebirgen lebende Schildkrötenart* MBu. 13, 6154.

गिरिकाटक (गिरि + कट) m. Indra's *Donnerkeil* TRĪK. 1, 1, 62.

गिरिकदम्ब (गिरि + कट) m. *Berg-Kadamba*, N. eines Baumes (नीप, धाराकदम्ब) RĀĀN. im ÇKDr. गिरिकदम्बक Suçr. 2, 389, 14.

गिरिकदली (गिरि + कट) f. *die Berg- oder wilde Kadali* RĀĀN. im ÇKDr.

गिरिकर्पा (गिरि + कर्पा) f. N. einer Pflanze, *Clitoria Ternatea* Lin. 's. अयराजिता) RATNAM. 19. — Vgl. गिरिकर्पी.

गिरिकर्पिका f. 1) (गिरि + कर्पिका) *die Erde* (als Lotusblume gedacht, deren *Samenkapseln* die Berge bilden) TRĪK. 2, 1, 1. — 2) (von गिरिकर्पी, a) *Clitoria Ternatea* Lin. RĀĀN. im ÇKDr. Suçr. 1, 145, 6. 2, 62, 1. 79, 1. — b) *eine weiss blühende Kimpfblume* RĀĀN. im ÇKDr.

गिरिकर्पी (गिरि + कर्पा) f. 1) *Clitoria Ternatea* Lin. AK. 2, 4, 3, 22. H. 1156. Vgl. गिरिकर्पा. — 2) *Alhagi Maurorum Tournef.* (s. कच्छुरा) ÇABDĀĀ. im ÇKDr.

गिरिकाषा s. u. गिरि 1, d.

गिरिनित् (गिरि + नित्) 1) adj. *auf Höhen, in der Höhe wohnend*, von Vishṇu ṛV. 1, 154, 3. — 2) m. N. pr. eines Aukāmanjaya PAṆĀV. Br. 10, 5; vgl. गैरिनित्.

गिरिनित्य (गिरि + नित्य) m. N. pr. eines Sohnes des Çvaphalka HARIV. 2084. — Vgl. अचलित्य und गिरि.

गिरिगङ्गा (गिरि + गङ्गा) f. N. pr. eines Flusses LĪA. 1, 47.

गिरिगुट (गिरि + गुट) m. *Spielball* H. 689. — Vgl. गिरि 1, c.

गिरिगैरिकधातु (गिरि + गै-धातु) m. = गैरिक *rothe Kreide, Röthel*: अथासञ्चे ऽस्रवेदोर् गिरिगैरिकधातुवत् MBu. 5, 7273.

गिरिचर (गिरि + चर) adj. *im Gebirge sich heruntreibend*, — sich *aufhaltend* VS. 16, 22. von Elephanten ÇĀK. 37.

गिरिचारिन् (गिरि + चारिन्) adj. dass. von Elephanten VARĀH. BRH. S. 78. 20. 93. 1.

गिरिर्त्र (गिरि + त्र) 1) adj. *auf Bergen entsprungen*: प्र वो मूहे मतपौ यत्तु विश्वे मरुत्वन्ते गिरिर्त्रा ह्यवयामहत् ṛV. 5, 87, 1. Nach ŚĀJ. = गिरि (von गिर) d. i. वाचि निष्पन्नाः. — 2) m. a) N. einer *Bassia* (s. मधूल) RATNAM. 213. — b) N. pr. eines Mannes mit dem patron. Bābhrajya

AIT. Br. 7, 1. — 3) f. श्या a) N. verschiedener Pflanzen: α) *eine Citronenart* H. an. 3, 145. fg. MED. ḡ. 23. fg. RATNAM. 67. — β) = *श्वेतवृक्षा* RATNAM. 51. — γ) = *तुद्रपाषाणभेदा* (woraus bei WILS. die Bed. *a pebble, a small stone* entstanden ist). — δ) = *गिरिकदली*. — ε) = *कारि* (vgl. u. 1. कार). — ζ) = *त्रायमाण*. — η) *eine Art Jasmin* (s. मल्लिका) RĀĀN. im ÇKDr. — b) *die Tochter des Himavant*, ein Beiname der Gemahlin Çiva's H. an. MED. KATHĀS. 1, 23. BHĀG. P. 1, 15, 12. गिरिज्ञपति *Gemahl der —*, ein Bein. Çiva's KATHĀS. 7, 111. — 4) n. a) *Talk* AK. 2, 9, 100. H. 1051. H. an. MED. — b) *rothe Kreide oder Erdharz* AK. 2, 9, 104. H. 1062. H. an. MED. — c) *Eisen* H. an. MED.

गिरिजामल n. *Talk* RĀJAM. zu AK., indem er गिरिज्ञ und अमल, welche beide *Talk* bedeuten, als ein Wort fasst.

गिरिज्ञाल (गिरि + जाल) n. *Bergkette*: गिरिज्ञालावृता दिशम् R. 4, 43, 11. 25.

गिरिञ्जर (गिरि + ञ्जर) m. Indra's *Donnerkeil* ÇABDĀĀ. im ÇKDr. — Vgl. गिरिकण्टक.

गिरिणख oder गिरिनख (गिरि + नख) gaṇa गिरिनख्यादि zu P. 8, 4, 10, VĀRTT.

गिरिणीदी oder गिरिनीदी (गिरि + नदी) f. *Bergstrom* P. 8, 4, 10, VĀRTT. षादी ÇĀNTIC. 2, 19. नदी MBu. 1, 6066. N. 13, 6. PAṆĀT. 33, 12. HIT. 33, 16. Als N. pr. gaṇa तुभ्रादि zu P. 8, 4, 39.

गिरिणद्ध oder गिरिणद्ध (गिरि + नद्ध) adj. *von einem Gebirge eingeschlossen* gaṇa गिरिनख्यादि zu P. 8, 4, 10, VĀRTT.

गिरिणितम्ब oder गिरिणितम्ब (गिरि + नितम्ब) m. *Bergabhang* gaṇa गिरिनख्यादि zu P. 8, 4, 10, VĀRTT.

गिरिर्त्र (गिरि + त्र) adj. *Berge beherrschend*, von Rudra-Çiva VS. 16, 3. BHĀG. P. 2, 1, 35. 4, 2, 19. 8, 6, 15.

गिरिडुर्ग (गिरि + दुर्ग) adj. oder n. *durch die Lage im Gebirge schwer zugänglich*, ein solcher Platz M. 7, 70. 71. HIP. 2, 30. MBu. 4, 148.

गिरिद्वार (गिरि + द्वार) n. *Gebirgspass* MBu. 7, 349.

गिरिधातु (गिरि + धातु) m. 1) pl. *die im Innern eines Berges befindlichen verschiedenen Erdarten*: पाण्डुरारूपवर्णानि श्लोतांसि विमलान्यपि । सुसुवुर्गिरिधातुभ्यः DAÇ. 1, 18. — 2) *rothe Kreide* RĀĀN. im ÇKDr.

गिरिध्वज (गिरि + ध्वज) m. Indra's *Donnerkeil* WILS. — Vgl. गिरिकण्टक, गिरिञ्जर.

गिरिनख = गिरिणख.

गिरिनगर (गिरि + नगर) n. N. pr. einer Stadt in Dakṣiṇāpatha VARĀH. BRH. S. 14, 11. gaṇa तुभ्रादि zu P. 8, 4, 39. Z. f. d. K. d. M. IV, 132. 154. LĪA. 1, 103, N. 3.

गिरिनीदी, गिरिणद्ध s. u. गिरिणीदी, गिरिणद्ध.

गिरिनिन्दनी (गिरि + निन्दनी) f. *Tochter des Berges, Bergstrom* HARIV. 7738.

गिरिणितम्ब s. गिरिणितम्ब.

गिरिनिम्बगा (गिरि + निम्बगा) f. *Bergstrom* R. 2, 97, 1.

गिरिनिम्ब (गिरि + निम्ब) m. N. einer Pflanze (*मकारिष्ठ*) RĀĀN. im ÇKDr.

गिरिपीलु (गिरि + पीलु) m. N. eines Fruchtbauers (s. पृषप) RĀĀN. im ÇKDr.